

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/231/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117226450
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5117226450.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Romana Tichého, v právnom spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: C. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., dlhodobo zdržiavajúcemu sa na adrese O. B. XX, o zaplatenie 3.102,32 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 25Csp/185/2017-75 zo dňa 17. apríla 2018, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a výroku III. o trovách konania zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 25Csp/185/2017-75 zo dňa 17. 04. 2018 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.734,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, a to zo sumy 1.787,51 eur od 25. 07. 2017 do 24. 08. 2017 a zo sumy 1.734,93 eur od 25. 08. 2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,84 % (výrok III.).

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou dňa 08. 09. 2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.102,32 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere zo dňa 08. 01. 2015 z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným po vyčerpaní úveru.

Citujúc ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) súd, potom čo vzťah medzi žalobcom a žalovaným posúdil ako vzťah spotrebiteľský, žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Vzhľadom na uvedené sa zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému žalobcom za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto žalobcovi priznal len čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov, po odčítaní úhrad. Žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur, z čoho uhradil sumu 3.265,07 eur, teda neuhradený zostatok predstavuje 1.734,93 eur.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 01. 02. 2013 súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.787,51 eur od 25. 07. 2017 do 24. 08. 2017 a zo sumy 1.734,93 eur od 25. 08. 2017 do zaplatenia, keď žalovaný bol vyzvaný výzvou zo dňa 24. 07. 2017 na jednorazové splatenie dlhu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 3.102,32 eur s príslušenstvom. Súd žalobcovi priznal len sumu 1.734,93 eur, čo je z celku 55,92 %, žalovaný bol teda úspešný v rozsahu 44,08 %. Čistý úspech žalobcu je tak 11,84 %.

2. Proti tomuto rozsudku čo do výroku, ktorým súd žalobu zamietol a výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení žalobe v celom rozsahu. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o absencii náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Rozsudok v napadnutej časti považuje za nesprávny, majúť za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnych skutkových zistení.

Poukázal na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky, v ktorých sú ďalšie náležitosti zmluvy. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy, a to výška anuitnej splátky 115,78 eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 20. 01. 2015, počet anuitných splátok 60, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca. Zároveň bod 2.5.3 Obchodných podmienok popisuje anuitné splácanie. Počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka zároveň bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Podľa žalobcu je nesporné, že zmluva obsahuje údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky a v bode 1.2. v tabuľke zmluvy sa prehľadne a zrozumiteľne nachádzajú tieto údaje, a tak žiadny spotrebiteľ nemôže mať pochybnosti o tom, v akej výške a kedy bude poskytnutý úver splácať.

Odkázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. 02. 2018, v ktorom Najvyšší súd vychádzajúc z účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, právnych záverov vyjadrených v rozsudku Európskeho súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených v uznesení, uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobu nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C. s. p. vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Odvolanie žalobcu je postavené predovšetkým na odvolacom dôvode nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Konkrétne žalobca namieťa, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil existenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, t. j. uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

6. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vytykajúce súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie je dôvodné.

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

9. V súvislosti so žalobcom namietaným záverom súdu prvej inštancie o absencii náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. spočívajúcim v nerozpísaní splátky na istinu, úrok a poplatky, odvolací súd poukazuje na čl. 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého je súd povinný rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Takouto súdnou autoritou je nepochybne Najvyšší súd Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach, okrem iného aj v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018 (obdobne tiež uznesenie sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 a 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. apríla 2018), konštatoval, že „Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia (§ 9 ods.2 písm. k/) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu, zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice“. Ďalej Najvyšší súd v citovanom uznesení uviedol: „Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.“

10. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď došiel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje náležitosť vyžadovanú podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z., čo robí poskytnutý úver bezúročným a bezpoplatkovým. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom súd prvej inštancie je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C. s. p.). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

11. Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorým súd žalobe v časti vyhovel), ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)